

ЛІТЕРАТУРА

1. Філософія, її предмет, функції та структура [Електронний ресурс] Режим доступу : <http://estetica.etica.in.ua/filosofiya-yiyi-predmet-funktsiyi-ta-struktura/>
2. Бурий А. Р. Методологія вивчення рецепції екзистенціалізму в образах західноєвропейського кіномистецтва [Електронний ресурс] / А. Р. Бурий // Актуальні проблеми філософії та соціології. – 2015. – Вип. 3. – С. 16-20. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/aprfc_2015_3_5
3. Макиенко М. Г. Философско-эстетическая природа киноискусства / М. Г. Макиенко // Молодой ученый. — 2010. — №1-2. — Т. 2. — С. 112.
4. Аль-Хаким М. А. Развитие киноискусства и философия кинематографа // Молодой ученый. – 2015. – № 4. – С. 741.

УДК316.37

РОЛЬ ОСОБИСТОСТІ В ІСТОРІЇ

Смирнова А. А., студентка групи ЗЕД 2/1

Науковий керівник – асистент Шарін О. В.

Миколаївський національний аграрний університет

Особистість – суспільна істота, наділена свідомістю і представлена психологічними характеристиками, які є стійкими, соціально зумовленими і виявляються у суспільних зв'язках, відносинах з навколишнім світом, іншими людьми та визначають поведінку людини. Особистість виступає як соціальний вияв кожної людини, виражений у конкретній індивідуальній характеристиці.

Основи ролі особистості в історії полягають у її зв'язку з соціальними спільнотами, бо саме в них формується життєдіяльність і соціальна активність кожної людини. Розглядаючи дану тему, постають такі питання: як діяльність певної особистості вплинула на хід історії? які саме зміни ця особистість запровадила? чи були ці зміни неминучими?

Французький письменник Ж. Леметр писав, що всі люди беруть участь в створенні історії. Отже, кожен з нас хоча б у найнікчемнішій мірі зобов'язаний сприяти її красі і не давати їй бути занадто потворній [1, с. 74].

Роль особистості залежить не лише від власних рис, це сукупність попереднього розвитку та подій, які передували. Поява на історичній арені видатної особистості готується об'єктивними обставинами, визріванням певних суспільних потреб [2, с. 69]. І саме філософія історії визначає місце історичної особистості в системі соціальної дійсності, демонструє, що саме особистість може змінити, а що їй невідвладне.

Вплив особистості на хід історії багато в чому безпосередньо залежить і від того наскільки численна маса, яка йде за нею, і на яку вона спирається через якийсь клас, партії [3, с. 12]. Це підштовхує нас до того, що видатна

особистість має насамперед володіти бездоганними ораторськими здібностями.

Всі типові причини, які визнають роль особистості в історії поєднує один термін – “чинник ситуації”. Він складається з таких аспектів:

1. Середовище, де діє особистість (суспільний лад, традиції, завдання й т.п.).

2. Стан, в якому знаходиться суспільство (стійкий, нестійкий, йде підйом, падіння тощо).

3. Особливості оточуючих товариств.

4. Особливості формаційного часу (загальна характеристика періоду історичного процесу, включаючи ступінь інтегрованості товариств, темп розвитку та ін.).

5. Сприятливість моменту для дій.

6. Особливості самої особи і потреби саме у цих якостях.

7. Наявність конкурентних діячів та інше.

Розглядаючи тему особистості в історії, ми маємо велику амплітуду коливань думок науковців – від думки Б. Рассела про те, що якби сто найвидатніших людей Європи були вбиті в дитинстві, то вся світова історія склалася б по-іншому, ніж це було б насправді (що є абсолютизацією ролі видатних особистостей в історії, формою прояву волюнтаризму) до погляду видатного історика Франції Моно, який вважав, що хоч більшість істориків і звикли звертати виключну увагу на блискучі та голосні прояви людської діяльності, на великі події і великих людей, але необхідно зображати швидкі й повільні рухи економічних умов та соціальних установ, що становлять справді неперехідну частину людського розвитку і впливають на роль особистостей у розвитку суспільства, діалектику об’єктивних умов та індивідуальних особливостей у діяльності видатної історичної особистості.

У своєму творі “Філософія історії” Г. Гегель писав про те, що існує органічний зв’язок між необхідністю, яка панує в історії та історичною діяльністю людей [1, с. 105]. Такі особистості тонко відчують і передбачають подальший розвиток історичного процесу, їх діяльність розвивається в тому середовищі соціальних взаємозв’язків, в якому в даний момент існує певна нестача змін.

Сучасні дослідники відзначають, що суспільство і особистість досить активно впливають один на одного. Враховуючи особливості досліджуваного місця, часу й індивідуальних рис особистості, її історична роль може коливатися від самої непомітної до величезної.

Проблема особистості в історії потребує детального підходу до її вирішення. Певна особистість може прискорити або сповільнити історичні події, надати цим подіям особливі риси, вправно або неталановито використати надані можливості. Але якщо особистість змогла щось змінити, то для цього в суспільстві вже були якісь потенційні можливості, бо жодна особистість не змінить хід історії, якщо в суспільстві немає певних умов.

ЛІТЕРАТУРА

1. Малышев И. В. Роль личности и народных масс в истории / И. В. Малышев. – М., 2009. – 289 с.
2. Плеханов Г. В. Избранные философские произведения / Г. В. Плеханов. – М. : ИНФРА-М, 2006. – 301 с.
3. Шалеева В. М. Личность, и ее роль в обществе / В. М. Шалеева // Государство и право. – 2011. – № 4. – С. 10-16.

УДК 172.13

ЕТИКА У СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Костецька Д. І., студентка групи Ф 1/1

Науковий керівник – асистент Шарін О. В.

Миколаївський національний аграрний університет

Етика займає в нашому житті важливе місце – для когось вона стоїть на першому, а для когось на останньому. Хтось будує за її принципами своє життя, слідує ним, хтось їх свідомо ігнорує. Сучасне суспільство диктує нам свої правила і більшість людей піддається загальноприйнятим законам етикетної культури, але дуже часто ці закони є видозмінені та проявляються не найкращим шляхом.

Існує поняття “етикет” – слово французького походження, що означає манеру поведінки. До нього відносяться правила чемності і ввічливості, прийняті в суспільстві [1]. Іншим, не менш важливим поняттям, є “етикет сучасного суспільства” – це, головним чином, форма стосунків людей у повсякденному житті. Це своєрідний вид угоди між людьми про те, що прийняте і є правильним у стосунках у конкретно-історичному суспільстві. Його виконання сприяє нормалізації людських стосунків [1].

Одна людина впливає на іншу, тому що та не має своїх власних стійких переконань, яким би вона твердо слідувала. Погано, якщо цей вплив виявиться негативним і певна людина йому піддається, хоч за своєю моральністю вона добра людина, але її не вистачило власних переконань. Така риса притаманна нашому суспільству, і було б добре якби вплив людини на людину завжди давав позитивні результати [2].

Та як би ми не хотіли, негативна сторона завжди присутня. Необхідно зазначити, що на сучасному етапі розвитку нашого суспільства підвищились соціальні вимоги до емоційно-духовної та функціонально-ділової складової культури громадян. В наш час цінується не тільки загальна картина взаємної ввічливості, але й привітність тону, володіння етикетним словом, доброзичливість. Один благородний вчинок може порадувати і підбадьорити людину, пробудити в ній відповідну реакцію миролюбства і терпіння, інтерес до спілкування.